

Voorzitter,

De Dorpsraad is het afgelopen jaar het vertrouwen in de gemeente kwijt geraakt. Met 'Gemeente' bedoelen wij het College en een deel van de ambtenaren. U heeft in ons feitenrelaas kunnen lezen hoe dat zo gekomen is. En nee, dat zijn niet '**maar beelden**', zoals het College ons voorhoudt. Dit is wat er het afgelopen jaar **gebeurd** is en wat we ook met de gemeente hebben **gedeeld**. Zonder veel effect.

Wij erkennen de complexiteit van wat hier allemaal speelt. Dat neemt niet weg dat het dorp zelf te vaak niet gehoord wordt als belanghebbende en achter in de rij staat als het gaat om invullen van belangen. De koek is op voor we aan de beurt zijn.

Als bewoners iets willen, duurt het jaren om een bestemmingsplan te wijzigen. Want ja, Greenport, Provincie, het Rijk... en ga zo maar door. Heeft de **Gemeente** er belang bij, dan blijkt het allemaal een stuk minder ingewikkeld. Dat hebben we gezien bij Schenkeveld. Het dorp wordt niet betrokken bij wijziging van plannen die samen zijn opgesteld, als de context daarom vraagt. Nee, we horen een verkooppraatje over hoe mooi en goed een nieuw besluit wel niet is. En dan kan er weer een vinkje achter 'participatie'.

Zo ook nu weer, rond het 150kV station. Twee voorlichtingen. Een beperkt aantal adressen uitgenodigd. En wat er ter sprake komt, is het verkooppraatje. Niet de werkelijke impact van het station. Die wordt nu stukje bij beetje duidelijk door veel uitzoekwerk van **bewoners**.

De gemeente wijst naar Tennet. Maar die heeft als wettelijke opdracht: Leveren tegen zo laag mogelijke kosten. Het is aan de **Gemeente** om leefbaarheidscriteria aan te reiken.

In de Nota van B&W bij de Haalbaarheidsstudie fase 1 staat:

*"Vanuit de gemeente zal **nadrukkelijk** het belang van bewoners, bedrijven en agrariërs in de zoekgebieden in ogenschouw worden genomen."*

Dit was in maart 2016.

In de brief van 11 januari 2017 staat:

“Wij verzoeken TenneT en Liander om de communicatie (en waar wenselijk participatie) met het dorp Rijsenhout over het station en de landschappelijke inpassing daarvan, zorgvuldig ter hand te nemen.”

Dit is **nadat** Tennet op basis van twee rapporten al een keuze heeft **gemaakt**. Is dit hoe de gemeente zich **nadrukkelijk** inzet voor de belangen van het dorp? Door het in een laat stadium neer te leggen bij de partij die hier wil bouwen?

Het College heeft ons WOB-verzoek na 4 weken heeft verdaagd om externe partijen te betrekken. Dat ook meteen gekund. Bovendien is een deel van de stukken al openbaar, omdat ook de Raad erom gevraagd heeft. Waarom hebben wij het nog steeds niet ontvangen?

En dan het leefbaarheidsfonds. Al sinds de belofte van een Manifest in het voorjaar van 2016 is zo'n fonds onderwerp van gesprek. Wat in goede samenwerking niet tot stand kon komen, is nu via de rechter toch gelukt. De dorpsraad was geen partij in de mediation. Wij kennen niet de inhoud van een overeenkomst waar we uitvoerende partij van worden, dus voor ons is nog veel onduidelijk. Bij de samenwerking binnen het toekomstige stichtingsbestuur hebben wij de nodige vraagtekens. Feit is wel, dat het dorp geld krijgt voor leefbaarheidsdoelen en daar zijn we blij mee.

Voorzitter,

Vertrouwen lijkt voor het College iets anders te zijn dan voor ons. Alsof het een pakje kaarten is. Zijn ze op, dan pak je toch gewoon weer nieuwe?

Of je krijgt wat leuks en dan moet het over zijn. Dan mag je bellen met een directeur of hebben we een goed gesprek. We hebben het afgelopen jaar **vele** goede gesprekken gehad. Helaas **doet** de Gemeente daarna net als aan het einde van een motie: “En gaat over tot de orde van de dag.” Ons feitenrelaas staat vol met open eindjes.

Hoe moeten wij zo het vertrouwen in de Gemeente terugkrijgen?

Vertrouwen is iets dat wij momenteel niet **kúnnen** geven, simpelweg omdat we het niet **hèbben**. Het is **op**.

Dorpsraad en Regiegroep waren jarenlang een gewaardeerde sparringpartner van de Gemeente. We hebben ook laten zien dat we die plek goed kunnen invullen. We hebben geen idee waarom we uit die stoel geknikkerd zijn.

Een aantal reacties van het College wekt de indruk, dat er van een vertrouwenscrisis niet echt sprake is. Het lijkt erop dat we in een huwelijk zitten, waarvan de ene partner zegt: Ik heb niet zo'n vertrouwen meer in onze relatie. En de ander: Onze relatie is juist hartstikke goed!

Het gesprek over de relatie uit de weg gaan, maakt het huwelijk er niet beter op.

Wij willen het gesprek dan ook heel graag op een dieper niveau voeren: Wat wil de Gemeente nu eigenlijk bereiken met de samenwerking? Welke patronen komen we tegen en zijn die nog wel dienend? Ons feitenrelaas is bedoeld om dat zichtbaar te maken. Niet om schuldigen aan te wijzen. Dat heeft nog nooit een probleem opgelost.

Wat er volgens ons nodig is, is dat de intenties van de samenwerking **zichtbaar** kloppen met wat de gemeente daadwerkelijk **dóet**. Tot die tijd gaat de Dorpsraad uit van 'Eerst zien, dan geloven.'

Wij willen graag samenwerken, maar de bal ligt nu toch echt bij het College. Wij hopen dat de Raad hiermee kan helpen.